

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 118

Syvende Sæssion.

40de Møde.

[Mandagen den 28de Januar.

(Fortsat.)

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjært af Frølund, Andresen, Johansen, Olsen, Jørgensen, H. Jensen, A. Larsen, M. Rasmussen, Jung, Sønderby, Valentin, Kampmann, Brockdorff, Schøler, C. A. Hansen og Steen.

Ved den derefter stedfundne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne vedtaget med 43 Stemmer mod 15.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag:

Loven affattes saaledes:

Senest fra 1ste October 1856 skulle Højesterets Domme ledsages af Grundene, hvorpaa Domslutningen støtter sig, eller ogsaa skal Borteringen være offentlig.

Justitsministeren bemyndiges til nærmere at ordne Maaden, hvorpaa denne Lov skal udføres, samt iøvrigt at træffe de Foranstaltninger, som derved maatte gjøres fornødne. Vedtoges med 73 Stemmer imod 1.

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at yttre sig over Forslaget i dets Heelhed, saaledes som det nu foreligger.

Grundtvig: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe; thi jeg vil kun bemærke, — siden

jeg hørte en æret Rigsdagsmand sige, at skjøndt det er meget godt med den Offentlighed ved Retspleien, saa skulde man dog begynde et andet Sted, som han kaldte Begyndelsen, og ikke begynde med Enden, — jeg vil kun bemærke, at der er en, som det synes mig, meget tilstrækkelig Grund til, at man her begynder med Enden, fordi nemlig Begyndelsen er gjort for længe siden, idet der ved Højesteret, som vi Alle vide, har været Mundtlighed og Offentlighed lige indtil Domslutningen, og jeg tør mene, at det vist er Alle bekendt, og om det end ikke er Tilfældet, saa er det dog ligesuldt sandt, at den store Agtelse og Tillid, som Højesteret har havt, for en stor Deel netop beroer paa den Grad af Offentlighed, som der allerede var, og naar man har meent, at Tilliden skulde synke, naar denne Offentlighed blev fuldstændig, saa kunde det jo ikke ske uden under den Forudsætning, at Højesterets Domme herefter ikke ville blive saa gode, som de før have været; thi derom mener jeg ikke der kan være nogen Tvivl, at naar de vedblive at være ligesaa gode, saa vil deres Grundes Offentlighed netop bidrage til, at de blive langt mere erkjendte. Det vilde jo ogsaa være ganske besynderligt, om man vilde tænke sig, at der skulde være ikke alene en constitutionel Deeltagelse af Folket i Lovgivningen, men at denne Deeltagelse ogsaa skulde være offentlig, og at paa den anden Side Domstolene skulde blive ved at være saa uafhængige, som det er muligt, men at netop ved Landets højeste Domstol skulde der ikke være Offentlighed med Hensyn til Maaden, hvorpaa Dommen affiges, ikke i Henseende til de Grunde, hvorpaa den bygger sine uappellable Domme. Det følger jo dog af sig selv, at der forud-